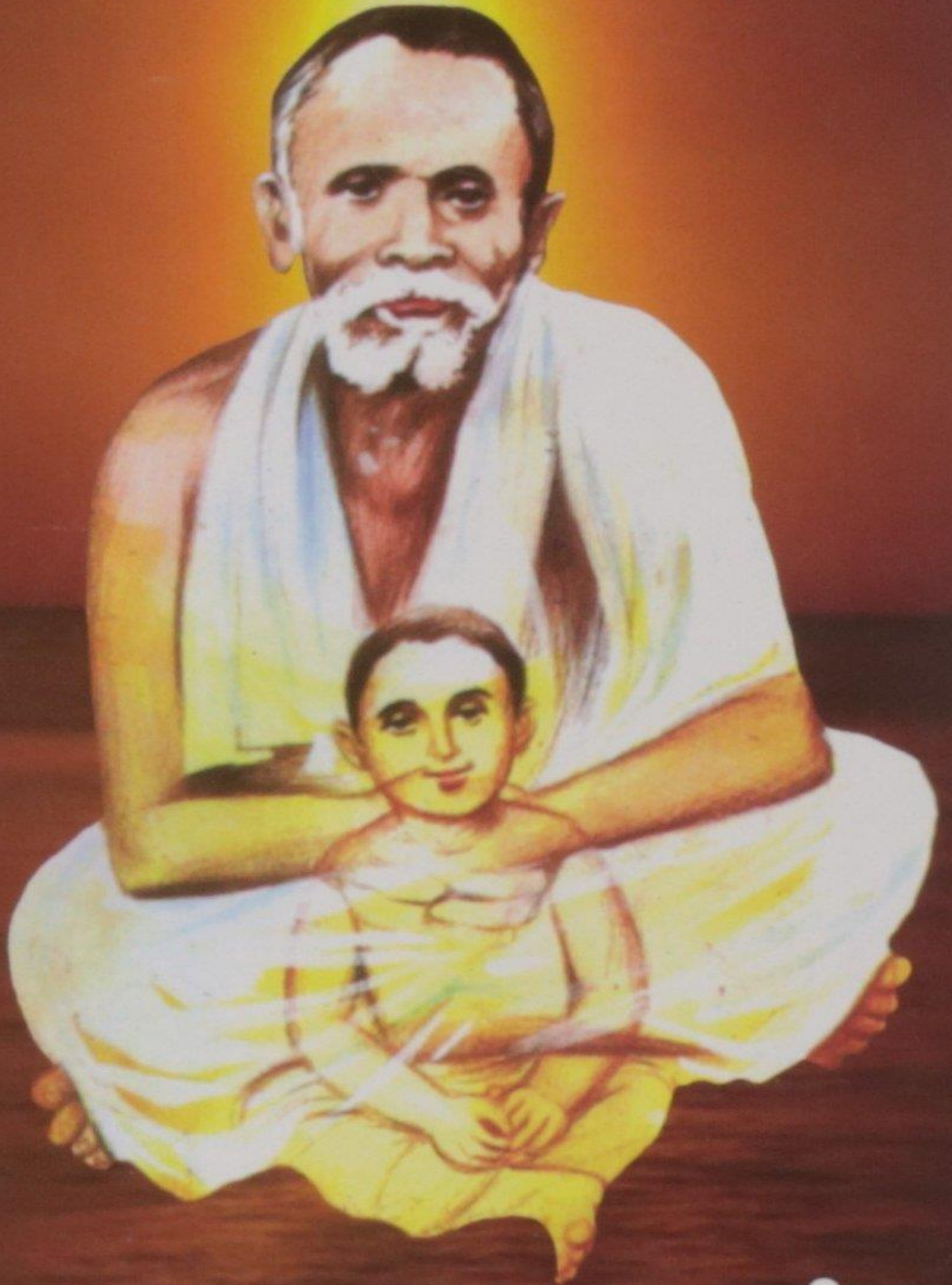

தங்குகலிசு

பாலகுமாரன்

பஞ்சகாலம் முடிந்ததும் சேஷாத்திரிக்கு உபநயனம் செய்துவிக்கப்பட்டது. சேஷாத்திரியின் தாத்தா காமகோடி சாஸ்திரிகளே சேஷாத்திரிக்கு சந்தியா வந்தன மந்திரங்களை அருகில் இருந்து சொல்லிக் கொடுத்தார்.

"உபநயனம் ஒரு விளையாட்டல்ல. உபநயனத்தின் மூலம் நீ இந்த உலகத்திலேயே இன்னொரு பிறப்பு எடுக்கிறாய். அதாவது வாழும் போதே நீ முன்னேற்றமடைகிறாய். வேறு பாதைக்குத் திரும்புகிறாய்.

உனக்கு முக்கியமான ஒரு வேலை இருக்கிறது சேஷாத்திரி. எல்லா பிராமணர்களுக்கும் உண்டான வேலை அது. இந்த உலகத்தில் தர்மத்தை நிலைநாட்டுவது நம்முடைய வேலை. தர்மத்தை காப்பாற்றுவதுதான் நம் வாழ்க்கை.

தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவது என்பது எப்படி?

அந்த தர்மத்தை நீ கடைபிடித்தலே தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதாகும். தர்மம் என்பது பேசுவது மட்டுமல்ல. மற்றவருக்கு உபதேசிப்பது மட்டுமல்ல. அது நம் உயிர். அது நம் ஸ்பாவம். அதுதான் நாம்.

நம்மையும் தர்மத்தையும் பிரிக்கவே முடியாதபடி இருக்க வேண்டும். இதுதான் பிராமண வாழ்க்கை.

"சரி தர்மம் என்பது என்ன."

"எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகலாம். இதுதான் நம்முடைய தர்மம்."

எந்த உயிருக்கும் கெடுதல் செய்யக்கூடாது. மறந்துபோயும் யாருக்கும் வருத்தம் தந்துவிடக் கூடாது.

நம்மை எதிர்த்தவர்களுக்கும், நம்மை அவமானப் படுத்தியவர்களுக்கும், நம்மை அடித்து துன்புறுத்தியவர்களுக்கும் நாம் பதிலுக்கு நன்மையே செய்ய வேண்டும். சிறிதுகூட தயங்காமல் நன்மை செய்ய வேண்டும்.

இதை எப்போது செய்ய முடியும். சேஷாத்திரி இந்த பரந்த மனப்பான்மை எப்போது வரும்?

"நம் மீது நம்பிக்கை இருந்தால் வரும்."

"நம்மீது நம்பிக்கை அதாவது தன்னம்பிக்கை என்றால் என்ன?"

இறை மீதுள்ள நம்பிக்கைதான் தன்னம்பிக்கை. நமக்குள் இருப்பது இறைவன். இறைவன் எடுத்த பல ரூபங்களில் சேஷாத்திரியும் ஒன்று என்கிற எண்ணம்தான் தன்னம்பிக்கை. தனக்குள் குடியிருக்கும் சக்தியின் மீதுள்ள நம்பிக்கை.

நிறைய பேர், தான் என்கிற கர்வத்தை தன்னம்பிக்கை என்று எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். கர்வம் என்பது வெற்று நம்பிக்கை. நான் வலுவுள்ளவன், நான் நீண்டகாலம் வாழ்வேன் என்பது வெற்று நம்பிக்கை.

என்னை அழிக்க யாராலும் இயலாது என்பது மிகப் பெரிய கர்வம். அதாவது அசட்டுத்தனமான வெற்று நம்பிக்கை. நமக்குள்ளே இருக்கிற கடவுளைப் பார்த்தால், ஆத்மசக்தியை உணர்ந்தால் இந்த அசட்டு கர்வங்கள் வராது.

"உள்ளே இருக்கிற ஆத்ம சக்தியை உணர்வது எப்படி?"

"அதற்குத்தான் சந்தியாவந்தனம் போன்ற பயிற்சிகள் பயன்படுகின்றன."

சேஷாத்திரி நீ கெட்டிக்காரன். உனக்கு சகிப்புத் தன்மை அதிகம் என்பதால் இவ்வளவு விளக்கமாக சொன்னேன். நீ கற்க வேண்டியவை அதிகம் இருக்கின்றன.

எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் உனக்குக் கற்றுக் கொடுத்துவிடுகிறேன். நீ ஆயிரம் ஆயிரமாய் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல.

லட்சோப லட்சம் பேர்களுக்கு உன் ஜபதப வலிமையால் நிம்மதியைத் தரவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லித் தருகிறேன். நிறைவு தர வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லித் தருகிறேன்.

சேஷாத்திரி நீ ஒரு வழிகாட்டி. உன் ஜாதகம் அப்படித்தான் சொல்கிறது. வழிகாட்டி உயரமாகவும், திடமாகவும் இருக்கவேண்டும். எனவே நீ மற்றவரை விட அதிகமாக ஜபதபங்கள் செய்ய வேண்டும். உன்னை திடப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

சேஷாத்திரி இத்தனை சொல்லிக் கொடுத்த என்னைக் கூட நீ வணங்க வேண்டாம். தினமும் உன் தாயை, தந்தையை வணங்கு. வணங்கிய பிறகே சந்தியா வந்தனம் செய்யப் போ.

அவர்கள் குளிர குளிர ஆசீர்வாதம் செய்தால்தான் உன் தபோவலிமை பன்மடங்கு பெருகும்.உன்னால் எல்லா பாடங்களையும் கவனமாக கிரஹிக்க முடியும்.

பெற்றோரை வணங்குவதால் ஏற்படும் பணிவு உனக்கு உலகியலில் பெரிதும் உதவும். பெற்றோரையே நமஸ்கரிக்காதவன் மற்றவரை மனமார வணங்குவானா. அந்த வணக்கம் ஒரு திருட்டுத்தனமாக லாபம் சம்பாதிக்கிற பணிவாகப் போகும்.

நீ உண்மையாய் இரு சேஷாத்திரி, நிச்சயம் உயர்வாய். உன்னதமான இடத்தை அடைவாய்."

தாத்தா காமகோடி சாஸ்திரியார் செய்த உபதேசம் கேட்டு சேஷாத்திரி திகைத்துப் போனான்.

பூர்வ ஜென்மத்து புண்ணியம் குழந்தை சேஷாத்திரிக்கு ஒரு அருமையான பாட்டனாரை கொடுத்தது. அவரால் உபதேசிக்கப்படும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது. அந்த உபதேசத்தை குழந்தைக்குப் புரிய வைத்தது.